

хванахме да мислимъ за постройката, и същеврѣменно се разширихме въ бюфета на градската градина: кюшетo ни стана прѣтѣсно, понеже числото на членоветѣ растѣше отъ день на день; изведнѣжъ заехме половина „салонъ“.

Втория периодъ захваща — споредъ казаното погорѣ — съ направата на собствения домъ. Мѣстото се урегулира, псхарчиха се около 2000 лева и се посади хубава градина. Първото здание се подкачи прѣзъ 1882 год. при источната граница на мѣстото. Тамъ сестрои малкия салонъ, който струваше заедно съ пристройкитѣ около 12,000 лева. До него на дѣсно имаше читалище и стая за засѣдания, а на лѣво буфетъ и кухня. Салонътъ се пълнеше при всѣка вечеринка съ отбрана столична публика и скоро се оказа тѣсенъ. За това вече прѣзъ втората година трѣбваше да се помисли за една нова постройка. Пристрои се едно крило до улицата, която се нарѣче послѣ „Славянска“. Стойността на тая пристройка възлиза на около 4000 лева. За построяването на салона си спечели заслуги архитектъ Хавърда, за което му се изказа протоколирана благодарностъ въ засѣданieto на настоятелството на 19 Ноемврий 1882 год. А за втората постройка има да се благодари на тогавашний прѣдсѣдателъ (покойний А. П. Логиновъ).

За да можеше дружеството да върви по нормаленъ пжтъ, и да се прѣдставлява достойно прѣдъ свѣта, трѣбва да се благодари на г-нъ Димитръ Грековъ, който като прѣдсѣдателъ води съ енергия дѣлата на дружеството прѣзъ първитѣ двѣ години въ най-трудни обстоятелства. А братъ му Георгий като касниеръ на облигационата коммисия, се погрижи да се распродадѣтъ бърже облигациитѣ и да се събере нуждната сума отъ около 20000 лева. Другий многогодишненъ касниеръ на Бесѣдата, г-нъ Захей, е събиралъ най-акуратно мѣсечнитѣ вносове отъ членоветѣ и водилъ точно смѣткитѣ на дружеството; това не бѣше малка работа, защото вече прѣзъ 1883 год. балансътъ на кассата възлизаше на 24,541 л. 55 стот. Събиранieto на членскитѣ вносове ставаше отъ дружественния разпиленъ Димитръ, който съ пословичната „чанта“ въ рѣцѣ чукаше на всички врата на членоветѣ на Бесѣдата. Той знаеше добрѣ кога е първо число на мѣсеца, а разбира се не биваше толкова радо вижданъ, когато носеше квитанциитѣ, отъ колкото, когато разнасяше покани за балъ или концертъ.